
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 37

Rozeslána dne 8. června 1994

Cena Kč 11,50

O B S A H:

111. Zákon o silniční dopravě
 112. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona České národní rady č. 437/1991 Sb. a zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb.
 113. Zákon, kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.
 114. Zákon, kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb. a zákona č. 42/1994 Sb.
 115. Zákon, kterým se doplňuje zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění zákona č. 458/1990 Sb., zákona č. 528/1990 Sb., zákona č. 137/1991 Sb. a zákona č. 264/1992 Sb., a mění zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 267/1992 Sb. a zákona č. 133/1993 Sb.
 116. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů
 117. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, doplňuje zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., a zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., a mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví
 118. Zákon o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
-

111

ZÁKON

ze dne 26. dubna 1994

o silniční dopravě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje podmínky provozování silniční dopravy, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené, a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních předpisů.¹⁾

(2) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, právní vztah založený smlouvou, jejímž předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trase dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy. Přitom se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb,
- b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(4) Taxislužba je veřejná silniční doprava, kterou se zajišťuje bezprostřední a pohotová přeprava osob a jejich zavazadel osobními automobily.

(5) Provozovatel silniční dopravy (dále jen „dopravce“) je právnická nebo fyzická osoba, která provozuje silniční dopravu pro cizí potřeby nebo pro vlastní potřeby podle tohoto zákona. Tuzemský dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly evidovanými v České republice. Zahraniční dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly evidovanými v zahraničí.

(6) Mezinárodní silniční doprava je silniční doprava, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států, nebo okružní jízda po území nejméně dvou různých států.

(7) Městská autobusová doprava je veřejná linková doprava osob provozovaná k uspokojování přepravních potřeb města.

(8) Dopravními úřady podle tohoto zákona jsou okresní úřady.²⁾ Pro městskou autobusovou dopravu je dopravním úřadem městský úřad, úřad města nebo magistrát.³⁾

(9) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

§ 3

Povinnosti dopravce

(1) Dopravce je povinen

- a) používat v silniční dopravě silniční motorové vozidlo (dále jen „vozidlo“), od jehož technické kontroly neuplynula doba delší než jeden rok a v mezinárodní silniční dopravě osob doba delší než šest měsíců,

¹⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 1 a § 5 odst. 4 zákona ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 403/1992 Sb.)

§ 13 odst. 1 zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 90/1993 Sb.)

³⁾ § 58 odst. 5 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

b) zajistit při organizaci práce řidičů dodržování doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku stanovených zvláštními předpisy.⁴⁾

(2) Dopravce je povinen vést záznamy o provozu každého vozidla a záznamy uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy. Způsob vedení záznamů o provozu vozidla stanoví prováděcí předpis.

(3) Dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

- a) záznam o provozu vozidla,
- b) záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách,
- c) další doklady podle tohoto zákona.

ČÁST II

PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY PRO CIZÍ POTŘEBY

HLAVA PRVNÍ ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

§ 4

(1) Kdo hodlá provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby, musí být spolehlivý, odborně způsobilý a musí mít

- a) koncesi, pokud je provozování silniční dopravy pro cizí potřeby živností,⁵⁾ nebo
- b) povolení od dopravního úřadu v ostatních případech.

(2) Podmínku spolehlivosti a odborné způsobilosti nemusí splňovat žadatel o provozování silniční dopravy pro cizí potřeby v případě, že zajistí, aby ji splňovala osoba jím ustanovená a jemu odpovědná.

§ 5

Za spolehlivou k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby se nepovažuje osoba, která provozovala silniční dopravu pro cizí potřeby v průběhu posledních tří let před podáním žádosti neoprávněně, a osoba, které byla v průběhu posledních tří let před podáním žádosti odejmuta koncese nebo povolení k provozování silniční dopravy z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy, které s provozováním silniční dopravy souvisejí, nebo proto, že

neplnila podmínky stanovené v koncesi nebo v povolení.

§ 6

(1) Odbornou způsobilost k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby (dále jen „odborná způsobilost“) formou veřejné linkové dopravy, mezinárodní autobusové dopravy a mezinárodní nákladní dopravy prokazuje žadatel osvědčením o úspěšně vykonané zkoušce z předmětů stanovených prováděcím předpisem.

(2) Zkoušky uvedené v odstavci 1 skládá žadatel před příslušným dopravním úřadem v místě sídla nebo trvalého pobytu žadatele.

(3) Odbornou způsobilost z předmětů stanovených prováděcím předpisem nahrazuje vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, pokud výuka zajišťuje znalosti požadované z hlediska odborné způsobilosti.

(4) Odbornou způsobilost, obsah a rozsah zkoušek a podrobnosti o skládání zkoušek stanoví prováděcí předpis.

§ 7

Povolovací řízení

(1) O povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, která není živností podle živnostenského zákona, rozhoduje dopravní úřad podle místa sídla nebo trvalého pobytu žadatele.

(2) Povolení se uděluje na základě žádosti osoby, která hodlá provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby.

(3) Podrobnější podmínky pro vydávání povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby stanoví prováděcí předpis.

§ 8

Stanovisko k rozhodování o koncesi

(1) Ve stanovisku potřebném pro vydání koncese⁵⁾ uvede dopravní úřad, zda žadatel o koncesi splňuje podmínku spolehlivosti, druh dopravy, pro který stanovisko uděluje, časový rozsah, popřípadě další podmínky provozování dopravy.

(2) Příslušným pro vydání stanoviska podle odstavce 1 je

- a) dopravní úřad v místě sídla nebo trvalého pobytu

⁴⁾ Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 213/1991 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel.

§ 8, 9, 11, 12 výnosu Ministerstva vnitra č. j. SD/33-1908/75 o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční a městské dopravy, reg. v částce 33/1975 Sb., ve znění výnosu Ministerstva vnitra č. j. SD/33-2831/77, reg. v částce 2/1978 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

žadatele, jde-li o koncesi pro silniční motorovou dopravu,

- b) dopravní úřad, v jehož obvodu má být doprava provozována, jde-li o koncesi pro taxislužbu; tento dopravní úřad vydá stanovisko pro obvod své působnosti a pro přepravy, které v jeho územním obvodu začínají nebo končí.

§ 9

Povinnosti podnikatele v silniční dopravě

(1) Podnikatel v silniční dopravě (dále jen „podnikatel“) je povinen označit obchodním jménem vozidla taxislužby, autobusy a nákladní automobily o užitečné hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo celkové hmotnosti vyšší než 6 tun používané k podnikání. Způsob označení stanoví prováděcí předpis.

(2) Podnikatel je dále povinen zajistit, aby

- a) stav technické základny pro silniční dopravu odpovídal vybaveností a rozsahem jím provozované silniční dopravě,
- b) v každém vozidle používaném k podnikání byl při jeho provozu doklad o oprávnění k podnikání (koncesní listina, licence),
- c) práce řidiče v mezinárodní nákladní dopravě a v autobusové dopravě vykonávala pouze osoba, která dovršila věk 21 let a je bezúhonná⁶⁾ a před nastoupením výkonu činnosti řidiče pracovala nejméně dva roky jako řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti vyšší než 7,5 tuny.

HLAVA DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY PRO OSOBNÍ DOPRAVU

Linková osobní doprava

§ 10

(1) Dopravce, který má koncesi nebo povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby a hodlá provozovat linkovou osobní dopravu, může zahájit její provoz pouze na základě licence k provozování linkové osobní dopravy (dále jen „licence“) udělené dopravním úřadem.

(2) Dopravní úřad rozhoduje o licenci na základě žádosti dopravce. Žádost o udělení licence musí obsahovat:

- a) doklad o vydání koncese nebo povolení,
- b) formu linkové osobní dopravy, včetně určení, zda jde o vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu,
- c) u zvláštní formy linkové dopravy kategorie cestu-

jících a údaje o právnické nebo fyzické osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat,

- d) návrh jízdního řádu,
- e) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup a určení výchozí a cílové zastávky (dále jen „vedení linky“),
- f) návrh tarifu,
- g) návrh smluvních přepravních podmínek,
- h) denní dobu řízení, nepřetržitou dobu řízení, dobu odpočinku každého z řidičů, bezpečnostní přestávky, pokud hodlá žadatel provozovat mezinárodní osobní linkovou dopravu.

(3) K rozhodování o udělení licence je příslušný dopravní úřad, v jehož územním obvodu se bude nacházet výchozí zastávka, s výjimkou mezinárodní linkové osobní dopravy, kde je k rozhodování příslušné Ministerstvo dopravy.

§ 11

(1) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy předloží žádost o udělení licence ke stanovisku dopravním úřadům, v jejichž územním obvodu budou umístěny zastávky (dále jen „dotčený úřad“).

(2) Dotčené úřady jsou povinny vydat stanovisko ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti o udělení licence.

(3) Před vydáním stanoviska dotčený úřad projedná žádost o udělení licence

- a) s obcí, v jejímž územním obvodu budou umístěny zastávky,
- b) s příslušným orgánem Policie České republiky z hlediska bezpečnosti silničního provozu,
- c) se správcem pozemních komunikací,⁶⁾
- d) s dopravcem, který zřídil označník zastávky, na kterém se podle žádosti má umístit nová zastávka.

(4) Na vydání stanoviska se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 12

(1) Dopravní úřad rozhodne o žádosti o udělení licence pro vnitrostátní linkovou osobní dopravu ve lhůtě 45 dnů od jejího podání, pro ostatní vnitrostátní linkovou osobní dopravu ve lhůtě 60 dnů od jejího podání. Jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, rozhodne Ministerstvo dopravy o žádosti o udělení licence ve lhůtě 30 dnů od doručení povolení od příslušného úřadu cizího státu pro vedení linky na území tohoto státu.

(2) Ve veřejném zájmu na uspokojování přeprav-

⁶⁾ Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

ních potřeb může dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy vázat udělení licence na souhlas dopravce s provozováním jiné linky nebo vedením linky odlišné od žádosti dopravce.

(3) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci neudělí, jestliže:

- a) žádost o udělení licence nebyla z hlediska bezpečnosti silničního provozu odsouhlasena příslušným orgánem Policie České republiky,
- b) přepravní potřeby v přepravním spojení, kde bude linka vedena, jsou uspokojivě zajištěny provozem jiné osobní dopravy, která je dotována,
- c) nesouhlasil-li dopravce s vázáním udělení licence podle odstavce 2.

(4) Dopravní úřad a Ministerstvo dopravy mohou v rozhodnutí o udělení licence stanovit podmínky provozování linkové osobní dopravy.

§ 13

V rozhodnutí o licenci dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy uvede:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně údaje, zda jde o vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu; u zvláštní linkové dopravy kategorie cestujících,
- b) vedení linky a názvy zastávek,
- c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy,
- d) dobu, na kterou se licence uděluje,
- e) další podmínky provozování linkové osobní dopravy, pokud o nich rozhodne.

§ 14

(1) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb nebo v zájmu bezpečnosti dopravy může dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy zahájit řízení o změně rozhodnutí o udělení licence.

(2) V rámci řízení o změně rozhodnutí podle odstavce 1 mohou dopravní úřad a Ministerstvo dopravy uložit dopravci rozšíření podmínek nebo jejich změnu oproti předchozímu rozhodnutí o udělení licence.

§ 15

Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci odejme, jestliže držitel licence:

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) neplní podmínky stanovené v licenci,
- c) nezačal provozovat linkovou osobní dopravu na základě udělené licence,
- d) o odejmutí licence požádal.

§ 16

Licence pozbývá platnosti:

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) zánikem koncese nebo povolení,
- c) rozhodnutím dopravního úřadu nebo rozhodnutím Ministerstva dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, o odejmutí licence.

§ 17

Jízdní řád

(1) Dopravce ve veřejné linkové dopravě předloží jízdní řád a jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence.

(2) Z důvodů veřejného zájmu může dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy rozhodnout o změně jízdního řádu i v době jeho platnosti.

(3) Na rozhodování o jízdních řádech se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(4) Způsob zpracování, obsah a vyhlášení jízdního řádu a jeho změn stanoví prováděcí předpis.

§ 18

Povinnosti dopravce ve veřejné linkové dopravě

Dopravce ve veřejné linkové dopravě je povinen

- a) zahájit provoz na lince ke dni, který je stanoven v licenci, a provoz linky udržovat po dobu platnosti licence,
- b) vydat a uveřejnit jízdní řád, jeho změny, smluvní přepravní podmínky a tarif,
- c) provozovat dopravu podle jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu,
- d) spojem uvedeným v jízdním řádu přepravit každého, jsou-li splněny smluvní přepravní podmínky a tarif a nebrání-li tomu okolnosti, které dopravce nemůže odvrátit nebo jim zabránit,
- e) označit vozidla příslušné linky názvem cílové zastávky a zajistit identifikaci řidiče vozidla,
- f) zřídit označník zastávky s jejím názvem, pokud zastávka nebyla dosud zřízena, a vyvěsit na něm jízdní řád; v městské dopravě dále číslo linky,
- g) zajistit údržbu označníku zastávky, pokud ho sám zřídil, případně přispívat na jeho údržbu jinému zřizovateli.

§ 19

Závazky veřejné služby

(1) Závazky veřejné služby se pro účely tohoto zákona rozumí závazky provozní, přepravní a tarifní v linkové osobní dopravě ve prospěch státu nebo samosprávné územní jednotky, které je dopravce v linkové osobní dopravě povinen přijmout a které by jinak ve svém obchodním zájmu nepřijal nebo by je přijal pouze zčásti.

(2) Závazek veřejné služby v linkové osobní dopravě vzniká na základě písemné smlouvy uzavřené mezi dopravním úřadem, obcí, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvem dopravy a dopravcem.

(3) V případě naléhavé potřeby ve veřejném zájmu může závazek veřejné služby vzniknout na základě rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstva dopravy ještě před uzavřením písemné smlouvy o závazku veřejné služby podle odstavce 2. Toto rozhodnutí může být vydáno pouze na dobu určitou, maximálně na dobu šesti měsíců. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Příslušným k rozhodování je dopravní úřad, který rozhoduje o udělení licence.

(4) Dopravní úřad, obec nebo Ministerstvo dopravy jsou povinni nahradit dopravci, který plní závazek veřejné služby, prokazatelnou ztrátu vzniklou v důsledku plnění tohoto závazku. Tato ztráta se hradí z rozpočtu příslušných okresních úřadů, obcí nebo Ministerstva dopravy.

§ 20

Vlastníci a správci pozemních komunikací

Vlastníci a správci pozemních komunikací na trase linky jsou povinni strpět umístění zařízení pro označení zastávky jen v nezbytně nutném rozsahu. Vznikne-li vlastníku pozemní komunikace v důsledku umístění zařízení pro označení zastávky majetková újma, je dopravce v linkové osobní dopravě povinen zaplatit za vzniklou újmu náhradu.

§ 21

Taxislužba

(1) Provozovatel taxislužby je povinen vozidlo taxislužby označit střešní svítilnou s nápisem „TAXI“ a vybavit jej úředně ověřeným, řádně registrujícím a zaplombovaným taxametrem.

(2) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič vydal cestujícímu doklad o zaplacení jízdného.

(3) Podrobnosti o technických podmínkách provozování taxislužby a náležitosti dokladu podle odstavce 2 stanoví prováděcí předpis.

ČÁST III

**PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ
V SILNIČNÍ DOPRAVĚ**

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž vlastnosti (zejména jedovatost, žíravost, hořlavost, výbušnost, samozápalnost, infekčnost, radioaktivitu) může být jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob a věcí nebo ohroženy složky životního prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.⁷⁾

(3) Nebezpečné věci stanovené prováděcím předpisem, jejichž přepravou může být zvláště ohrožena bezpečnost osob a věcí nebo ohroženy složky životního prostředí, lze přepravovat jen na základě povolení Ministerstva dopravy; to neplatí pro přepravu nebezpečných věcí prováděnou ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů.

(4) Povolení podle odstavce 3 se uděluje k přepravním výkonům na určité časové období, nejvýše na jeden rok. V tomto povolení může Ministerstvo dopravy stanovit podmínky týkající se omezení nákladky nebo vykládky na určitých místech a v určité době, trasy na dopravní cestě a doprovodu.

(5) Nebezpečné věci je dovoleno podávat k přepravě a přepravovat jen při dodržení zvláštních podmínek stanovených zvláštními předpisy⁸⁾ a prováděcím předpisem.

§ 23

(1) Odesílatel je povinen předat dopravci pro každou zásilku nebezpečných věcí průvodní listinu, v níž jsou nebezpečné věci deklarovány. Odesílatel je povinen upozornit dopravce na nebezpečí vyplývající z povahy přepravovaných nebezpečných věcí a ve stanovených případech předat dopravci písemné pokyny pro případ mimořádné události. Prováděcí předpis sta-

⁷⁾ Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí – ADR (Ženeva, 1957) vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987.

⁸⁾ Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech.

Nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů.

noví způsob deklarace nebezpečných věcí v průvodní listině, kdy je třeba zpracovat písemné pokyny pro přepravu nebezpečných věcí, včetně obsahu těchto pokynů.

(2) Dopravce je povinen přezkoušet podle dokladů předaných mu odesílatelem, zda nebezpečné věci podané k přepravě je dovoleno v silniční dopravě přepravovat, a zabezpečit, aby osádka vozidla byla obeznámena s povahou nebezpečných věcí a s opatřeními uvedenými v písemných pokynech. Osádka vozidla je povinna podle předaných pokynů postupovat.

§ 24

(1) Dopravce je oprávněn použít k přepravě nebezpečných věcí jen vozidla, která jsou způsobilá k této přepravě. Podmínky způsobilosti vozidel k přepravě nebezpečných věcí stanoví zvláštní předpis.

(2) Dopravce je povinen zajistit, aby přepravu nebezpečných věcí prováděli jen řidiči, kteří jsou k této přepravě způsobilí. Podmínky způsobilosti řidičů k přepravě nebezpečných věcí stanoví zvláštní předpis.

(3) Dopravce je povinen zajistit, aby řidič při přepravě nebezpečných věcí měl ve vozidle průvodní listinu pro každou zásilku nebezpečných věcí zvlášť, povolení k přepravě nebezpečných věcí podle § 22 odst. 3, písemné pokyny podle § 23 odst. 1 a další doklady podle zvláštních předpisů.^{7) 8)}

§ 25

V osobní dopravě je cestující oprávněn vzít si jako zavazadlo do vozidla jen nebezpečné věci v rozsahu a za podmínek, které stanoví přepravní řád.

ČÁST IV

PROVOZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY A PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ZAHRANIČNÍMI PROVOZOVATELI

§ 26

Pro provozování mezinárodní silniční dopravy platí ustanovení tohoto zákona, pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.

§ 27

Na zahraniční dopravce se nevztahují ustanovení o označení vozidel a vedení záznamu o provozu vozidla. Zahraniční dopravci a osádky jejich vozidel jsou však povinni vést záznamy o dodržování doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku.

§ 28

Koncese nebo povolení k provozování mezinárodní silniční dopravy nenahrazuje rozhodnutí úřadu cizího státu, po jehož území má být doprava uskutečněna.

§ 29

(1) Tuzemský dopravce musí mít k provozování mezinárodní silniční dopravy osob zahraniční povolení podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu, do něhož nebo přes nějž se přeprava provádí.

(2) Žádost o zahraniční povolení tuzemský dopravce podá na Ministerstvo dopravy nejméně 45 dnů před zamýšlenou přepravou osob, nebo jedná-li se o linkovou osobní dopravu, nejméně sedm měsíců před zamýšleným zahájením provozu.

§ 30

(1) Předá-li cizí stát na základě mezinárodní smlouvy České republiky pro tuzemské dopravce hromadně dohodnutý počet neadresných zahraničních vstupních povolení pro přepravu, rozhoduje Ministerstvo dopravy o přidělení zahraničního vstupního povolení na základě žádosti tuzemského dopravce. Ministerstvo dopravy může přidělováním zahraničních vstupních povolení pověřit právnickou osobu.

(2) V přiděleném zahraničním vstupním povolení Ministerstvo dopravy nebo pověřená právnická osoba vyznačí obchodní jméno tuzemského dopravce a dobu platnosti. Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení stanoví prováděcí předpis.

(3) Na vydání povolení podle odstavců 1 a 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 31

(1) Zahraniční dopravce může uskutečnit silniční dopravu do místa na území České republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území České republiky, jakož i přes území České republiky (tranzitem) jen na základě přiděleného vstupního povolení České republiky. O vstupních povoleních rozhoduje Ministerstvo dopravy.

(2) Vstupní povolení lze přidělit pouze zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Vstupní povolení se u zahraničního dopravce nevyžaduje, jde-li o silniční dopravu osobním automobilem nebo příležitostnou dopravu formou okružní jízdy nebo formou přepravy cestujících na určené místo.

§ 32

(1) Pokud nestanoví jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve

Sbíre zákonů, jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy.

(2) Zvláštní povolení může být vydáno jen zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Zvláštní povolení se uděluje k provedení jednoho přepravního výkonu nebo na omezený nebo neomezený počet výkonů v určitém časovém období, nejvýše na dobu jednoho roku.

§ 33

Ministerstvo dopravy může zahraničnímu dopravci při závažném nebo opakovaném porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona zakázat provozování dopravy na území České republiky na určitou dobu, nejdéle na dobu pěti let.

ČÁST V

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 34

(1) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady. Při výkonu státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda provozují dopravu podle uděleného povolení.

(2) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru je oprávněna v souvislosti s výkonem dozoru, pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak, vstupovat do provozoven a všech prostor souvisejících s vykonávanou činností, nahlížet do dokladů a evidencí týkajících se provozování silniční dopravy. Dopravce je povinen osobě pověřené výkonem státního odborného dozoru umožnit výkon uvedeného oprávnění. Řidič vozidla je povinen předložit těmto osobám doklady, které musejí být ve vozidle při jeho provozu podle tohoto zákona.

(3) Při výkonu státního odborného dozoru je osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru povinna prokázat se dokladem o pověření. Doklad o pověření musí obsahovat jméno pověřené osoby, rozsah jejího oprávnění a musí být potvrzen orgánem, který jej vydal.

(4) Vrchní státní dozor vykonává ve všech věcech silniční dopravy Ministerstvo dopravy. Vrchní státní dozor dozírá na výkon státního odborného dozoru vykonávaného dopravními úřady. Na osoby pověřené výkonem vrchního státního dozoru se vztahují při výkonu dozoru oprávnění a povinnosti podle odstavců 2 a 3. Dopravní úřady a dopravci jsou povinni osobě

pověřené výkonem vrchního státního dozoru umožnit výkon dozoru a k tomu účelu poskytnout veškeré informace a doklady o činnosti státního odborného dozoru.

§ 35

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 200 000 Kč dopravci, který:

- a) nedodržuje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci,
- b) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,
- c) nezajistí dodržování stanovené doby řízení vozidla a stanovené doby odpočinku při práci řidičů,
- d) nezajistí řádné vedení záznamu o provozu vozidla,
- e) neuschovává záznamy o provozu vozidla a záznamy o pracovním režimu řidičů po stanovenou dobu,
- f) nedodržuje podmínky pro provozování taxislužby,
- g) označí osobní automobily používané při poskytování přepravních služeb způsobem zaměnitelným s vozidly taxislužby nebo nabízí přepravní služby způsobem, který je s taxislužbou zaměnitelný,
- h) používá v silniční dopravě vozidla, od jejichž technické prohlídky uplynula doba delší než jeden rok a v mezinárodní silniční dopravě doba delší než šest měsíců,
- i) nemá řádně označené vozidlo,
- j) neumožní výkon státního odborného dozoru a vrchního státního dozoru.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který:

- a) přepravuje nebezpečné věci, které je zakázáno silniční dopravou přepravovat,
- b) přepravuje nebezpečné věci bez povolení předepsaného tímto zákonem,
- c) nedodrží podmínky stanovené pro přepravu nebezpečných věcí,
- d) provozuje linkovou osobní dopravu bez licence.

§ 36

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy o porušení uvedených povinností dozvěděl, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(3) Pokuty uložené podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu. Uloží-li pokutu dopravní úřad, který není součástí okresního úřadu, je pokuta příjmem obce.

§ 37

(1) Orgány Policie České republiky v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu⁹⁾ kontrolují, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem a zda vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno.

(2) Orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce v rámci dozoru nad bezpečností práce podle zvláštního předpisu¹⁰⁾ kontrolují splnění podmínek stanovených tímto zákonem, pokud souvisejí s bezpečností práce.

(3) Orgány podle odstavců 1 a 2 jsou zjištěná porušení povinny oznámit místně příslušnému dopravnímu úřadu.

§ 38

(1) Celní úřady na státních hranicích kontrolují, zda osádky vozidel, která překračují hranice, mají předepsané doklady o oprávnění k mezinárodní silniční dopravě, doklady o dodržení předepsané doby řízení vozidla a odpočinku, zda se nejedná o zahraničního dopravce, kterému Ministerstvo dopravy zakázalo provozovat silniční dopravu na území České republiky, a zda tuzemský dopravce používá vozidlo, jehož technický stav byl shledán vyhovujícím při technické kontrole, od které neuplynula doba stanovená tímto zákonem.

(2) U vozidel, která přepravují nebezpečné věci, celní úřady na státních hranicích kontrolují, zda osádka vozidla je v případech stanovených mezinárodní dohodou o přepravě nebezpečných věcí nebo tímto zákonem vybavena pokyny sepsanými v jazycích stanovených mezinárodní dohodou, zda má osvědčení o schválení vozidla pro přepravu nebezpečných věcí a o způsobilosti osádky podle zvláštního předpisu, zda nákladní list je vyplněn stanoveným způsobem a zda vozidla přepravující nebezpečné věci jsou předepsaným způsobem označena a vybavena.

(3) V případě nesplnění stanovených podmínek jsou celní úřady oprávněny nepropustit vozidlo ke vstupu do České republiky nebo k výstupu z České republiky.

(4) Celní úřady mohou v odůvodněných přípa-

dech předat zahraničním dopravcům náhradní vstupní povolení vydané Ministerstvem dopravy.

ČÁST VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

§ 40

(1) Dopravci, kteří provozují silniční dopravu (veřejná linková doprava, mezinárodní autobusová doprava a mezinárodní nákladní doprava) na základě koncese podle živnostenského zákona, jsou povinni předložit do tří let od účinnosti tohoto zákona příslušnému živnostenskému úřadu osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci osvědčení, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Dopravci, kteří provozují linkovou osobní dopravu na základě koncese, jsou povinni uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence (§ 10). Do doby rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu, Ministerstva dopravy se tito dopravci považují za dopravce, kterým byla udělena licence podle tohoto zákona.

§ 41

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo dopravy vydá právní předpisy k provedení § 3 odst. 2, § 6 odst. 4, § 7 odst. 3, § 9 odst. 1, § 17 odst. 4, § 21 odst. 3, § 22 odst. 3, § 23 odst. 1, § 30 odst. 2.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

⁹⁾ Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 396/1992 Sb.).

112

ZÁKON

ze dne 26. dubna 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona České národní rady č. 437/1991 Sb. a zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona České národní rady č. 437/1991 Sb. a zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 9 odst. 1 písm. f) se na konci vypouští čárka a doplňují se slova „plemenných a chovných, vyjma psů, koček a drobných zvířat, s výjimkou včelstev a všech zvířat po dobu nařízených mimořádných veterinárních opatření. V ostatních případech se zvířata přesunují na základě osvědčení o jejich zdravotním stavu a nákazové situaci v chovu, vystaveného veteri-

nárním lékařem, který má povolení k výkonu veterinárních činností podle tohoto zákona,“.

2. V § 9 odst. 1 písm. i) se vypouštějí slova „pokud se svodu zúčastní pouze zvířata z územního obvodu v její působnosti,“.

3. V § 9 odst. 1 písm. j) se na konci čárka nahrazuje středníkem a připojují se slova „provedením prohlídky jatečných zvířat a masa a veterinárním vyšetřením dalších živočišných produktů může pověřit odborně způsobilého veterinárního pracovníka,¹⁷⁾ který má povolení k výkonu veterinárních činností podle tohoto zákona,“.

Poznámka č. 17) zní:

„¹⁷⁾ § 25 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

113

ZÁKON

ze dne 26. dubna 1994,

kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb., se doplňuje takto:

1. V § 20 odst. 1 se za slova „státní fondy,“ vkládají slova „Fond dětí a mládeže,“.

2. V § 20 se doplňuje odstavec 11, který zní:

„(11) Od daně darovací jsou osvobozeny bezúplatné a částečně bezúplatné převody majetku z Fondu národního majetku České republiky a z Pozemkového fondu České republiky na Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a. s., a dotace poskytované Podpůrným a garančním rolnickým a lesnickým fondem, a. s., z majetku tohoto fondu.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

114

ZÁKON

ze dne 27. dubna 1994,

kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb.,
zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb. a zákona č. 42/1994 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb. a zákona č. 42/1994 Sb., se doplňuje takto:

1. V § 18 se doplňuje odstavec 7, který včetně poznámky pod čarou č. 18b) zní:

„(7) U Pozemkového fondu České republiky jsou předmětem daně pouze příjmy uvedené ve zvláštním předpise.^{18b)}“

^{18b)} § 15 odst. 4 zákona ČNR č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění zákona č. 546/1992 Sb.“.

2. V § 19 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) příjmy Fondu dětí a mládeže,“.

Dosavadní písmena f), g), h) a ch) se označují jako písmena g), h), ch) a i).

3. V § 19 odst. 1 se na konci odstavce tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno j), které zní:

„j) příjmy Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a. s., plynoucí z prodeje cenných papírů v majetku fondu.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

115

ZÁKON

ze dne 28. dubna 1994,

kterým se doplňuje zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění zákona č. 458/1990 Sb., zákona č. 528/1990 Sb., zákona č. 137/1991 Sb. a zákona č. 264/1992 Sb., a mění zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 267/1992 Sb. a zákona č. 133/1993 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění zákona č. 458/1990 Sb., zákona č. 528/1990 Sb., zákona č. 137/1991 Sb. a zákona č. 264/1992 Sb., se doplňuje takto:

V § 19 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Pokud Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci nesplní povinnost ve lhůtě uvedené v odstavci 4, zvýší se náhrada o 1 % za každý započatý měsíc ode dne uplynutí této lhůty do dne poskytnutí náhrady.“.

Čl. II

1. Nároky na náhrady podle zákona č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, uplatněné ve lhůtě podle § 19 odst. 1 a 3 a neuspokojené ve lhůtě podle § 19 odst. 4, a zvýšení náhrady podle § 19 odst. 5 jsou splatné do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona. To neplatí o nárocích na náhrady, o kterých bylo do účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení před soudem.

2. Náhrady poskytnuté do účinnosti tohoto zákona se upraví podle § 19 odst. 5 a příslušné částky vyplátí Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci nejpozději do tří let od účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 267/1992 Sb. a zákona č. 133/1993 Sb., se mění takto:

§ 13 odst. 4 se vypouští.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

Čl. IV

1. Nárok na finanční náhradu podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, uplatněný do dne účinnosti tohoto zákona ve lhůtě podle § 13 odst. 3 a neuspokojený do šesti měsíců ode dne doručení žádosti, je splatný do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona. To neplatí o nároku na finanční náhradu, o kterém bylo do účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení před soudem.

2. Na žádost o finanční náhradu podle § 13 odst. 3 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, podanou po účinnosti tohoto zákona, poskytne příslušný ústřední orgán státní správy finanční náhradu nejpozději do jednoho roku ode dne doručení žádosti.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

116

ZÁKON

ze dne 29. dubna 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích,
ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 267/1992 Sb. a zákona č. 133/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Oprávněnou osobou je též fyzická osoba, která splňuje podmínky stanovené v odstavci 1 a která v den přechodu věci na stát podle § 6 měla na ni nárok podle dekretu prezidenta republiky č. 5/1945 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů, nebo podle zákona č. 128/1946 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzcházejících, pokud k převodu nebo přechodu vlastnického práva prohlášeným za neplatné podle těchto zvláštních předpisů došlo z důvodu rasové perzekuce a tento nárok nebyl po 25. únoru 1948 uspokojen z důvodů uvedených v § 2 odst. 1 písm. c) zákona.

(3) Bylo-li v den přechodu věci na stát oprávněných osob uvedených v odstavci 2 více, je oprávněnou osobou k celé věci kterákoliv z nich.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 4 a 5.

2. V § 3 dosavadním odstavci 2 se slova „před uplynutím lhůty uvedené v § 5 odst. 2, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou,“ nahrazují slovy „nebo osoba, která na věc uvedenou v odstavci 2 měla nárok uvedený v odstavci 2, před

uplynutím lhůty, v níž mohla nárok na vydání věci uplatnit, nebo, byla-li prohlášena za mrtvou, kde dni předcházejícímu uplynutí této lhůty,“.

3. V § 13 odst. 6 se za slova „odst. 1“ vkládají slova „nebo 2“ a slova „odst. 2“ se nahrazují slovy „odst. 4“.

4. V § 19 odst. 1 se za slova „odst. 1“ vkládají slova „nebo 2“ a slova „odst. 2“ se nahrazují slovy „odst. 4“.

Čl. II

1. Nároky založené tímto zákonem v čl. I mohou oprávněné osoby uplatnit do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona, přičemž lhůta 30 dní uvedená v § 5 odst. 3 počíná běžet ode dne uplatnění návrhu.

2. Věc nelze vydat, byla-li po 1. říjnu 1991 nabyta do vlastnictví jiné osoby než státu nebo byl-li schválen ohledně takové věci privatizační projekt nebo vydáno rozhodnutí o její privatizaci.

3. Lhůta jednoho roku k uplatnění nároků u soudu uvedená v § 5 odst. 4 a 5 zákona pro případy uvedené v bodu 1 počíná běžet ode dne účinnosti tohoto zákona.

4. Lhůta jednoho roku podle § 13 odst. 3 zákona k uplatnění nároku na finanční náhradu osobou oprávněnou podle čl. I tohoto zákona počíná běžet ode dne účinnosti tohoto zákona. Tím není dotčena lhůta jednoho roku k uplatnění nároku na finanční náhradu osobou oprávněnou podle čl. I tohoto zákona ode dne právní moci rozsudku, kterým byl zamítnut návrh na vydání věci.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

117

ZÁKON

ze dne 29. dubna 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, doplňuje zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., a zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., a mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 468/1991 Sb., zákona č. 68/1993 Sb. a zákona č. 189/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slovo „orgánů“ vkládají slova „vyšších územních samosprávných celků a orgánů“ a na konec se připojuje věta, která včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní: „Zvláštní zákony stanoví, ve kterých případech je výkon tohoto práva omezen.^{1a)}“

^{1a)} Např. zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.), zákon ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění zákona ČNR č. 26/1993 Sb., zákon ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky.“

2. § 2 odst. 1 zní:

„(1) Strany a hnutí podléhají registraci podle tohoto zákona.“

3. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Členem strany a hnutí mohou být pouze fyzické osoby.“

4. § 2 odst. 3 zní:

„(3) Členem strany a hnutí může být občan starší 18 let, může být však členem pouze jedné strany nebo hnutí.“

5. Uvozovací věta § 4 zní: „Vznikat a vyvíjet činnost nemohou strany a hnutí.“

6. V § 5 se vypouští odstavce 3.

7. V § 5 se odstavec 4 označuje jako odstavec 3. Jeho věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 2) zní: „Zakládat a organizovat činnost stran a hnutí na pracovištích nebo v případech stanovených zvláštními zákony²⁾ je nepřipustné.

²⁾ Např. § 2b zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.).“

8. V § 6 odst. 2 se za slovo „podává“ vkládají slova „nejméně tříčlenný“.

9. § 6 odst. 2 písm. b) body 4, 5, 6 a 7 znějí:

„4. práva a povinnosti členů,

5. ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny, zejména vymezení rozsahu, v němž mohou ve prospěch strany majetek nabývat, hospodařit a nakládat s ním, popřípadě nabývat jiná majetková práva, a rozsahu, v němž mohou jednat a zavazovat se jménem strany,

6. orgány včetně orgánů statutárních, rozhodčích a revizních, způsob jejich ustavení a vymezení jejich oprávnění,

7. způsob, jakým statutární orgány jednají a podepisují, zda a v jakém rozsahu mohou činit právní úkony jménem strany a hnutí i jiní členové či pracovníci.“

10. § 6 odst. 5 zní:

„(5) Pokud stanovy neurčují něco jiného, jedná jménem strany a hnutí až do ustavení orgánů uvedených v odstavci 2 písm. b) bodu 6 přípravný výbor. Orgány strany a hnutí musí být ustaveny nejpozději do 6 měsíců od vzniku strany a hnutí. Nejsou-li orgány v této lhůtě ustaveny, dá Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) podnět k návrhu na pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14).“

11. V § 7 odst. 1 se slova „Ministerstvu vnitra (dále jen „ministerstvo“)“ nahrazují slovem „ministerstvu“.

12. V § 7 odst. 5 se vypouští věta druhá.

13. V § 8 odst. 1 se za slova „§ 1 až 5“ vkládají slova „a § 6 odst. 3 a 4“.

14. V § 8 odst. 5 věta první včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní: „Přípravný výbor může do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí registrace podat u příslušného soudu opravný prostředek.^{2a)}“

^{2a)} § 250m občanského soudního řádu.“.

15. § 9 zní:

„§ 9

Vznik strany a hnutí, jejich název, zkratku a sídlo oznámí ministerstvo do 7 dnů ode dne registrace Českému statistickému úřadu. Evidenci stran a hnutí vede ministerstvo.“.

16. Namísto zrušeného § 10 se zařazuje nový § 10, který zní:

„§ 10

Strana a hnutí jsou povinny oznámit písemně ministerstvu údaje týkající se jména, příjmení a trvalého pobytu osob, které jsou statutárním orgánem strany a hnutí nebo jeho členy, do 15 dnů ode dne ustavení nebo změny statutárního orgánu. Oznámení musí být doloženo usnesením orgánu strany a hnutí, který je podle stanov oprávněn v této věci rozhodovat; obdobně se doloží i ostatní podání týkající se údajů vedených v evidenci ministerstva (§ 11 a 12).“.

17. § 11 odst. 2 zní:

„(2) Ustanovení § 7 a 8 platí pro změnu stanov obdobně.“.

18. V § 13 odst. 6 se na konci první věty připojují slova: „nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena.“.

19. § 14 odst. 1 zní:

„(1) Činnost strany a hnutí může být rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.“.

20. § 14 odst. 2 zní:

„(2) Při pozastavení činnosti mohou strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 tohoto zákona návrh na rozpuštění strany.“.

21. V § 14 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Dojde-li ve stanovené lhůtě k odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení činnosti strany a hnutí, rozhoduje o znovuoobnovení jejich činnosti na základě návrhu strany a hnutí soud, s výjimkou znovuoobnovení činnosti pozastavené z důvodů uvedených v § 6 odst. 5 a § 18 odst. 1 a 4, kdy se činnost strany a hnutí považuje za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem.“.

22. § 15 zní:

„§ 15

(1) O rozpuštění strany a hnutí [§ 13 odst. 1 písm. b)], pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14 odst. 1) a o znovuoobnovení jejich činnosti (§ 14 odst. 3) rozhoduje Nejvyšší soud. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky.

(2) Pozastavit činnost strany a hnutí nebo je rozpustit nelze v době ode dne vyhlášení celostátních voleb do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstev měst a obcí a zastupitelstev vyšších územních samosprávných celků do desátého dne po posledním dni těchto voleb. To neplatí, jestliže je činnost strany a hnutí v rozporu s § 4.“.

23. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

Soudní ochrana

(1) Dotýká-li se rozhodnutí orgánu strany a hnutí skutečností vyznačovaných v evidenci ministerstva (§ 10 až 12), může člen této strany a hnutí do 6 měsíců od přijetí takového rozhodnutí požádat okresní soud o jeho přezkoumání, považuje-li je za nezákonné nebo odporující stanovám.

(2) Nejde-li o zrušení strany a hnutí, lze návrh na přezkoumání podle odstavce 1 podat, jen pokud rozhodčí orgán strany a hnutí nevyhověl žádosti člena o zjednání nápravy anebo o ní nerozhodl do 30 dnů ode dne jejího podání.

(3) Soud v řízení postupuje podle § 246a, § 246b odst. 2 a § 246c a podle hlavy druhé části páté občanského soudního řádu.

(4) Opis pravomocného rozhodnutí soudu podle odstavce 1 zašle soud ministerstvu.“.

24. § 17 odst. 2, 3 a 4 včetně poznámky pod čarou č. 3) znějí:

„(2) Strana a hnutí nesmějí vlastním jménem provozovat podnikatelskou činnost a nesmějí založit právnickou osobu, která podnikatelskou činnost provozuje, ani se účastnit jako společníci nebo členové takové právnické osoby.

(3) Příjmem strany a hnutí mohou být

- a) příspěvek ze státního rozpočtu České republiky na úhradu volebních nákladů,
- b) příspěvek ze státního rozpočtu České republiky na činnost (dále jen „příspěvek na činnost“),
- c) příspěvky z rozpočtů vyšších územních samosprávných celků a obcí, stanoví-li tak zákon,
- d) příspěvky vlastních členů,
- e) dary,
- f) příjmy z pronájmu movitého a nemovitého majetku,

- g) úroky z vkladů,
- h) příjmy z prodeje movitého a nemovitého majetku,
- i) příjmy z pořádání loterií, tombol, kulturních, společenských, sportovních, rekreačních, vzdělávacích a politických akcí,
- j) půjčky a úvěry.

(4) Strana a hnutí vedou účetnictví podle zvláštního zákona.³⁾ Účetní evidenci o hospodaření s příspěvkem ze státního rozpočtu České republiky (dále jen „státní příspěvek“) vede strana a hnutí odděleně.

³⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.“.

25. § 18 včetně poznámky pod čarou č. 4) zní:

„§ 18

(1) Strana a hnutí jsou povinny předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně a Nejvyššímu kontrolnímu úřadu výroční finanční zprávu, která zahrnuje

- a) roční účetní výkazy podle zvláštních předpisů,⁴⁾
- b) zprávu auditora o ověření roční účetní závěrky,
- c) přehled o celkových příjmech v členění podle § 17 odst. 3,
- d) přehled o výši darů a dárcích; pokud hodnota daru nebo součet hodnot darů jednoho dárce za jeden rok přesahuje 100 000 Kč, uvede se u fyzické osoby jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo dárce, u právnické osoby její název, adresa sídla a identifikační číslo.

(2) Zjistí-li Nejvyšší kontrolní úřad, že ve stanovené lhůtě nebyla výroční finanční zpráva předložena nebo že byla neúplná nebo obsahovala nepravdivé údaje, sdělí to neprodleně Poslanecké sněmovně. Po tomto sdělení je předložená výroční finanční zpráva veřejná.

(3) Stranu a hnutí, které ve stanovené lhůtě výroční finanční zprávu nepředložily, popřípadě byla-li předložena výroční finanční zpráva neúplná nebo obsahovala nepravdivé údaje, Nejvyšší kontrolní úřad současně se sdělením podle odstavce 2 vyzve k odstranění nedostatků; strana a hnutí jsou tak povinny učinit do 10 dnů od doručení této výzvy, popřípadě ve lhůtě prodloužené se souhlasem Nejvyššího kontrolního úřadu.

(4) Povinnost stanovená v odstavcích 1 a 3 se považuje za splněnou, uzná-li to Nejvyšší kontrolní úřad. Ten o odstranění nedostatků podá neprodleně zprávu Poslanecké sněmovně, prezidentu republiky a vládě. Pokud nedostatky nebyly odstraněny ve lhůtě zákonem stanovené ani ve lhůtě se souhlasem Nejvyššího kontrolního úřadu prodloužené, je Nejvyšší kontrolní úřad povinen to bez dalšího prodloužit sdělit Po-

slanecké sněmovně, prezidentu republiky a vládě; toto sdělení je podnětem k návrhu podle § 15.

(5) Poslanecká sněmovna nebo její orgán, který k tomu Poslanecká sněmovna zmocní, může dát Nejvyššímu kontrolnímu úřadu podnět k přezkoumání, zda výroční finanční zpráva strany a hnutí, kterým byly vyplaceny státní příspěvky, je v souladu s § 17 až 19 zákona, a to i tehdy, vzniknou-li pochybnosti o tom dodatečně.

⁴⁾ Např. zákon č. 563/1991 Sb.“.

26. § 20 zní:

„§ 20

(1) Strana a hnutí mají nárok na státní příspěvek za podmínek stanovených zákonem.

(2) Příspěvek na činnost zahrnuje stálý příspěvek a příspěvek na mandát.

(3) Nárok na stálý příspěvek nebo na příspěvek na mandát vzniká straně a hnutí, které předložily ve stanovené lhůtě (§ 18 odst. 1) výroční finanční zprávu.

(4) Nárok na stálý příspěvek vzniká straně a hnutí, které získaly ve volbách do Poslanecké sněmovny nejméně 3 % hlasů.

(5) Nárok na příspěvek na mandát vzniká, jestliže byl zvolen alespoň jeden poslanec nebo senátor na kandidátní listině strany a hnutí nebo byl zvolen za stranu a hnutí na kandidátní listině koalice ve volbách do Poslanecké sněmovny a do Senátu.

(6) Stálý příspěvek činí ročně 3 000 000 Kč pro stranu a hnutí, které získaly v posledních volbách do Poslanecké sněmovny 3 % hlasů. Za každých dalších i započatých 0,1 % hlasů obdrží strana a hnutí ročně 100 000 Kč. Obdrží-li strana a hnutí více než 5 % hlasů, příspěvek se dále nezvyšuje.

(7) Příspěvek na mandát činí ročně 500 000 Kč na jeden mandát.

(8) Příspěvek na mandát náleží po celé volební období jen straně a hnutí, na jejichž kandidátní listině byl poslanec nebo senátor zvolen. Jestliže byl poslanec nebo senátor zvolen na kandidátní listině koalice, náleží příspěvek na mandát po celé volební období jen straně a hnutí, za které byl na kandidátní listině koalice uveden.

(9) Pro zjištění nároku na stálý příspěvek a stanovení jeho výše u strany a hnutí, které jsou členy koalice, je rozhodující dohoda o podílu členů koalice na volebním výsledku. Není-li taková dohoda uzavřena, nebo není-li ve stanovené lhůtě doručena Ministerstvu financí, dělí se volební výsledek rovným dílem. Ustanovení odstavce 3 zůstává nedotčeno. Strana a hnutí doručí Ministerstvu financí dohodu o podílu členů koalice do posledního dne lhůty pro registraci kandidátních listin.

(10) Byla-li předložená výroční finanční zpráva neúplná nebo nepravdivá, výplata příspěvku na činnost se pozastavuje až do odstranění vady (§ 18 odst. 4). Výplata příspěvku na činnost se rovněž pozastaví, byl-li podán Nejvyššímu soudu návrh podle § 15; výplata se obnoví i zpětně, nabude-li právní moci rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh na rozpuštění nebo pozastavení činnosti strany nebo hnutí. Výplata příspěvku na činnost se obnoví i zpětně za období, kdy byla pozastavena, jestliže strana a hnutí odstranily nedostatek spočívající v neúplnosti nebo nepravdivosti výroční finanční zprávy (§ 18 odst. 4).

(11) V roce konání voleb do Poslanecké sněmovny a do Senátu se propočítává roční příspěvek na činnost za každé volební období zvlášť. Straně a hnutí náleží měsíčně jedna dvanáctina propočteného ročního příspěvku na činnost. V měsíci konání voleb obdrží strana a hnutí příspěvek propočtený z výsledků voleb toho volebního období, jehož výše bude pro stranu a hnutí výhodnější.“

27. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který zní:

„§ 20a

(1) Příspěvek na činnost vyplácí Ministerstvo financí na žádost strany a hnutí po celé volební období každoročně ve dvou pololetních splátkách pozadu. Splátka za první pololetí se vyplácí každoročně do 30. června a za druhé pololetí každoročně do 1. prosince. Žádost se podává na každou splátku zvlášť.

(2) Jestliže se dohody podle § 20 odst. 9 doručené Ministerstvu financí navzájem liší a vznikne-li straně a hnutí nárok na stálý příspěvek, Ministerstvo financí výplatu stálého příspěvku všem členům koalice pozastaví. Výplata příspěvku na činnost se obnoví i zpětně po odstranění rozporu nebo po pravomocném rozhodnutí soudu (§ 20 odst. 10).

(3) Ministerstvo financí upraví výši další splátky příspěvku na činnost, jestliže se v průběhu roku změnil stav rozhodný pro výpočet výše příspěvku.“

28. § 21b se vypouští.

Čl. II

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona České národní rady č. 24/1993 Sb. a zákona č. 171/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 9 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Nejvyšší soud rozhoduje jako soud prvního stupně, stanoví-li tak zvláštní předpis.“

2. V § 120 odst. 2 se slova „obchodního rejstříku a“ nahrazují slovy „obchodního rejstříku, v řízení

o zrušení politické strany nebo politického hnutí, pozastavení a znovuoobnovení jejich činnosti a“.

3. Za § 200h se vkládá nový § 200i, který včetně nadpisu zní:

„§ 200i

Řízení o zrušení politické strany nebo politického hnutí, pozastavení a znovuoobnovení jejich činnosti

Soud rozhoduje bez jednání usnesením. Opravné prostředky proti rozhodnutí nejsou přípustné.“

Čl. III

Zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., se doplňuje takto:

V § 3 se připojuje nový odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„(4) Hospodaření politické strany a politického hnutí s příspěvky ze státního rozpočtu České republiky je pro účely tohoto zákona hospodařením se státním majetkem. Úřad přitom postupuje podle zvláštního zákona.^{1a)}

^{1a)} Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.“

Čl. IV

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., se doplňuje takto:

V § 2 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jestliže jsou v úpadku politická strana a politické hnutí, nelze zahájit konkurz nebo vyrovnání v době ode dne vyhlášení celostátních voleb do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstev měst a obcí a zastupitelstev vyšších územních samosprávných celků do desátého dne po posledním dni těchto voleb.“

Čl. V

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, se mění takto:

V části druhé v § 9 odst. 1 písm. d) se vypouštějí slova „politické strany a politická hnutí“.

Čl. VI

(1) Strany a hnutí registrované ministerstvem, jejichž stanovy neodpovídají ustanovení tohoto zákona, uvedou své stanovy do souladu s tímto zákonem do 9 měsíců ode dne jeho účinnosti a předloží je v této lhůtě ministerstvu. Pokud tak neučiní, dá ministerstvo podnět k návrhu na pozastavení jejich činnosti.

(2) Organizační jednotky strany a hnutí podle

dosavadního zákona se považují za organizační jednotky podle tohoto zákona a jejich majetková a jiná práva a povinnosti přecházejí dnem účinnosti zákona na příslušnou stranu.

(3) Strana a hnutí, které se účastní jako člen nebo společník v právnické osobě, která provozuje podnikatelskou činnost podle dosavadních předpisů, ukončí tuto účast do 30. června 1995. Podíl na zisku z podnikání těchto právnických osob podle dosavadních předpisů mohou strana a hnutí použít jen k naplnění svých programových cílů uvedených ve stanovách, přičemž jej nesmějí rozdělit mezi své současné ani bývalé členy.

(4) Od účinnosti tohoto zákona do posledního dne voleb do Poslanecké sněmovny následujících po účinnosti tohoto zákona náleží stranám a hnutím každoročně stálý příspěvek a příspěvek na mandát v Poslanecké sněmovně podle přílohy tohoto zákona.

(5) V roce 1994 náleží straně a hnutí kromě státních příspěvků vyplacených podle dosavadních předpisů jedna polovina částky podle odstavce 4. Příspěvek vyplatí Ministerstvo financí na žádost strany a hnutí do 30. září 1994.

(6) Příspěvek na mandát v Senátu náleží straně a hnutí od posledního dne voleb do Senátu následujících po účinnosti tohoto zákona.

Čl. VII

Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. VIII

Zrušuje se § 54a zákona České národní rady č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady, ve znění zákona České národní rady č. 94/1992 Sb.

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

**VÝŠE ROČNÍHO STÁLÉHO PŘÍSPĚVKU A PŘÍSPĚVKU
NA MANDÁT V POSLANECKÉ SNĚMOVNĚ
PRO STRANY A HNUTÍ PODLE ČL. VI ODS. 4 V TIS. KČ**

Název strany a hnutí	roční stálý příspěvek	roční příspěvek na mandát v PS	roční příspěvek na činnost celkem
Česká strana sociálně demokratická	5.000	9.000	14.000
Českomoravská strana středu	5.000	4.500	9.500
Komunistická strana Čech a Moravy	1.470	5.000	6.470
Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová	5.000	7.500	12.500
Křesťansko demokratická strana	667	5.000	5.667
Levý blok	3.380	11.500	14.880
Liberálně sociální unie	1.250	500	1.750
Liberální strana národně sociální	1.250	2.500	3.750
Občanská demokratická aliance	5.000	7.500	12.500
Občanská demokratická strana	4.333	32.500	36.833
Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa	5.000	4.000	9.000
Strana demokratické levice	150	500	650
Strana zelených	1.250	1.500	2.750
Zemědělská strana	1.250	2.500	3.750
Svobodní demokraté - Občanské hnutí	3.336		3.336
Hnutí důchodců za životní jistoty	2.557		2.557
Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků České republiky	2.035		2.035
Klub angažovaných nestraníků	1.178		1.178

118

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích ze dne 2. října 1991 č. 424 Sb., jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem ze dne 30. října 1991 č. 468 Sb., zákonem ze dne 27. ledna 1993 č. 68 Sb., zákonem ze dne 15. června 1993 č. 189 Sb. a zákonem ze dne 29. dubna 1994 č. 117 Sb.

ZÁKON

o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Občané mají právo se sdružovat v politických stranách a v politických hnutích (dále jen „strany a hnutí“). Výkon tohoto práva slouží občanům k jejich účasti na politickém životě společnosti, zejména na vytváření zákonodárných sborů a orgánů vyšších územních samosprávných celků a orgánů místní samosprávy. Zvláštní zákony stanoví, ve kterých případech je výkon tohoto práva omezen.^{1a)}

(2) K výkonu tohoto práva není třeba povolení státního orgánu.

(3) Tento zákon se nevztahuje na sdružování občanů

- a) v občanských sdruženích,¹⁾
- b) k výdělečné činnosti nebo zajištění řádného výkonu určitých povolání,
- c) v církevních a náboženských společnostech.

§ 2

(1) Strany a hnutí podléhají registraci podle tohoto zákona.

(2) Členem strany a hnutí mohou být pouze fyzické osoby.

(3) Členem strany a hnutí může být občan starší 18 let, může být však členem pouze jedné strany nebo hnutí.

(4) Ustanovení zvláštních zákonů o neslučitelnosti

členství nebo funkcí ve stranách a hnutích s výkonem jiných činností či funkcí nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 3

(1) Strany a hnutí jsou právnickými osobami. Státní orgány mohou do jejich postavení a činnosti zasahovat jen na základě zákona a v jeho mezích.

(2) Nikdo nesmí být nucen k členství ve stranách a hnutích. Ze strany a hnutí může každý svobodně vystoupit.

(3) Nikdo nesmí být omezován ve svých právech proto, že je členem strany a hnutí, že se účastní jejich činnosti nebo je podporuje anebo že stojí mimo ně.

§ 4

Vznikat a vyvíjet činnost nemohou strany a hnutí,

- a) které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu,
- b) které nemají demokratické stanovy nebo nemají demokraticky ustanovené orgány,
- c) které směřují k uchopení a držení moci zamezujícímu druhým stranám a hnutím ucházet se ústavními prostředky o moc nebo které směřují k potlačení rovnoprávnosti občanů,
- d) jejichž program nebo činnost ohrožují mravnost, veřejný pořádek nebo práva a svobodu občanů.

§ 5

(1) Strany a hnutí jsou odděleny od státu. Nesmějí vykonávat funkce státních orgánů ani tyto orgány na-

^{1a)} Např. zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.), zákon ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění zákona ČNR č. 26/1993 Sb., zákon ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky.

¹⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb.

hrazovat. Nesmějí řídit státní orgány ani ukládat povinnosti osobám, které nejsou jejich členy.

(2) Strany a hnutí nesmějí být ozbrojeny a nesmějí zřizovat ozbrojené složky.

(3) Strany a hnutí mohou být organizovány zásadně na územním principu. Zakládat a organizovat činnost stran a hnutí na pracovištích nebo v případech stanovených zvláštními zákony²⁾ je nepřipustné.

Vznik strany a hnutí

§ 6

(1) Strana a hnutí vznikají registrací nebo na základě skutečností, které ji nahrazují (§ 8 odst. 4 a 6 a § 21).

(2) Návrh na registraci strany a hnutí (dále jen „návrh na registraci“) podává nejméně tříčlenný přípravný výbor strany a hnutí (dále jen „přípravný výbor“), který je oprávněn vyvíjet pouze činnost směřující ke vzniku strany a hnutí. Členy přípravného výboru musí být občané, kteří dosáhli věku 18 let. Návrh na registraci podepíší všichni členové přípravného výboru a uvedou svoje jména a příjmení, rodná čísla a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů přípravného výboru je zmocněn jednat jejich jménem. K návrhu na registraci přípravný výbor připojí

a) petici alespoň jednoho tisíce občanů požadujících, aby strana a hnutí vznikly. K podpisu pod petici musí občan uvést své jméno a příjmení, rodné číslo a bydliště,

b) stanovy (organizační řád) ve dvojím vyhotovení, v nichž musí být uvedeny:

1. název a zkratka strany a hnutí,
2. sídlo,
3. programové cíle,
4. práva a povinnosti členů,
5. ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny, zejména vymezení rozsahu, v němž mohou ve prospěch strany majetek nabývat, hospodařit a nakládat s ním, popřípadě nabývat jiná majetková práva, a rozsahu, v němž mohou jednat a zavazovat se jménem strany,
6. orgány včetně orgánů statutárních, rozhodčích a revizních, způsob jejich ustavování a vymezení jejich oprávnění,
7. způsob, jakým statutární orgány jednají a podepisují, zda a v jakém rozsahu mohou činit právní úkony jménem strany a hnutí i jiní členové či pracovníci,
8. zásady hospodaření,
9. způsob naložení s majetkovým zůstatkem, který vyplývá z likvidace majetku a závazků

v případě zrušení strany a hnutí, pokud tento zůstatek nepřípadně státu (§ 13 odst. 7).

(3) Název strany a hnutí a jeho zkratka se musí výrazně lišit od názvu a zkratky stran a hnutí, které již vyvíjejí činnost na území České republiky, aby nebyly vzájemně zaměnitelné.

(4) Sídlo strany a hnutí musí být na území České republiky.

(5) Pokud stanovy neurčují něco jiného, jedná jménem strany a hnutí až do ustavení orgánů uvedených v odstavci 2 písm. b) bodu 6 přípravný výbor. Orgány strany a hnutí musí být ustaveny nejpozději do 6 měsíců od vzniku strany a hnutí. Nejsou-li orgány v této lhůtě ustaveny, dá Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) podnět k návrhu na pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14).

§ 7

(1) Návrh na registraci se podává ministerstvu.

(2) Nemá-li návrh na registraci náležitosti podle § 6 nebo jsou-li v něm neúplné nebo nepřesné údaje, ministerstvo na to přípravný výbor bezodkladně, nejpozději do 5 dnů od doručení návrhu na registraci, písemně upozorní s tím, že dokud nebudou tyto nedostatky odstraněny, řízení o registraci nebude zahájeno.

(3) Neupozorní-li ministerstvo do 10 dnů od doručení návrhu na registraci přípravný výbor podle odstavce 2, má se za to, že návrh na registraci nemá nedostatky.

(4) Nesouhlasí-li přípravný výbor s upozorněním ministerstva, může se do 15 dnů od doručení upozornění domáhat u krajského soudu určení, že návrh na registraci nemá nedostatky. Proti rozhodnutí krajského soudu se nelze odvolat.

(5) Řízení o registraci je zahájeno dnem, kdy ministerstvu dojde návrh na registraci, který nemá nedostatky uvedené v odstavci 2, nebo dnem, kdy rozhodnutí krajského soudu podle odstavce 4 nabylo právní moci.

§ 8

(1) Ministerstvo registraci odmítne, jestliže stanovy strany a hnutí jsou v rozporu s § 1 až 5 a § 6 odst. 3 a 4. Jinak provede registraci.

(2) Ministerstvo provede registraci nebo rozhodne o jejím odmítnutí do 15 dnů ode dne zahájení řízení o registraci.

(3) Provede-li ministerstvo registraci, zašle ve lhůtě uvedené v odstavci 2 zmocněnci přípravného

²⁾ Např. § 2b zákona č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.).

výboru jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace. Na rozhodnutí o registraci se nevztahuje § 47 správního řádu, jestliže se návrhu na registraci vyhová.

(4) Nebylo-li zmocnění přípravného výboru do 30 dnů od zahájení řízení o registraci doručeno rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace, strana a hnutí vzniknou dnem následujícím po uplynutí této lhůty; tento den je dnem registrace. Na žádost zmocněnce přípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace.

(5) Přípravný výbor může do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí registrace podat u příslušného soudu opravný prostředek.^{2a)} K přezkoumání je příslušný Nejvyšší soud České republiky.

(6) Pravomocné rozhodnutí soudu, kterým se ruší rozhodnutí ministerstva o odmítnutí návrhu na registraci, tuto registraci nahrazuje. Na žádost zmocněnce přípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace.

(7) Registraci provede ministerstvo zápisem strany a hnutí do seznamu stran a hnutí.

§ 9

Vznik strany a hnutí, jejich název, zkratku a sídlo oznámí ministerstvo do 7 dnů ode dne registrace Českému statistickému úřadu. Evidenci stran a hnutí vede ministerstvo.

§ 10

Strana a hnutí jsou povinny oznámit písemně ministerstvu údaje týkající se jména, příjmení a trvalého pobytu osob, které jsou statutárním orgánem strany a hnutí nebo jeho členy, do 15 dnů ode dne ustavení nebo změny statutárního orgánu. Oznámení musí být doloženo usnesením orgánu strany a hnutí, který je podle stanov oprávněn v této věci rozhodovat; obdobně se doloží i ostatní podání týkající se údajů vedených v evidenci ministerstva (§ 11 a 12).

§ 11

(1) Změnu stanov oznámí strana a hnutí písemně ministerstvu do 15 dnů od jejího schválení; k oznámení připojí dvojí vyhotovení změny stanov.

(2) Ustanovení § 7 a 8 platí pro změnu stanov obdobně.

Zánik, zrušení a pozastavení činnosti strany a hnutí

§ 12

Zánik strany a hnutí

(1) Strana a hnutí zanikají dnem, kdy ministerstvo provede výmaz strany a hnutí ze seznamu stran a hnutí (dále jen „výmaz“).

(2) Návrh na výmaz podává ministerstvu příslušný orgán strany a hnutí do 10 dnů od zrušení strany a hnutí, pokud strana a hnutí byly zrušeny bez likvidace; pokud strana a hnutí byly zrušeny s likvidací, podá tento návrh likvidátor do 10 dnů po skončení likvidace.

(3) Zániku strany a hnutí předchází jejich zrušení, a to buď bez likvidace, přechází-li jejich veškerý majetek a závazky na právního nástupce, anebo s likvidací, pokud jejich veškerý majetek a závazky takto nepřecházejí.

(4) Pokud zákon dále nestanoví jinak, použijí se na likvidaci majetku a závazků zrušené strany a hnutí přiměřeně předpisy o likvidaci majetku a závazků obchodních společností. Zjistí-li likvidátor kdykoliv v průběhu likvidace, že majetek zrušené strany a hnutí je předlužen, je povinen navrhnout prohlášení konkurzu. Skončí-li likvidace majetkovým zůstatkem, naloží s ním likvidátor způsobem určeným ve stanovách [§ 6 odst. 2 písm. b) bod 9].

(5) Zánik strany a hnutí oznámí ministerstvo do 7 dnů od výmazu Českému statistickému úřadu.

§ 13

Zrušení strany a hnutí

(1) Strana a hnutí se zrušují

a) vlastním rozhodnutím, a to dobrovolným rozpuštěním, sloučením s jinou stranou a hnutím nebo přeměnou na občanské sdružení,¹⁾

b) rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění.

(2) Pokud stanovy neupravují způsob rozhodování o zrušení strany a hnutí podle odstavce 1 písm. a), rozhoduje o tom jejich nejvyšší orgán.

(3) Po zrušení strany a hnutí mohou její orgány, pokud jejich pravomoc nepřešla na právního nástupce nebo likvidátora, vykonávat pouze působnost související se zrušením strany a hnutí.

(4) Zrušují-li se strana a hnutí sloučením s jinou stranou a hnutím nebo přeměnou na občanské sdružení,¹⁾ přechází jejich veškerý majetek a závazky na právního nástupce.

(5) Zrušují-li se strana a hnutí dobrovolným rozpuštěním, je orgán, který o rozpuštění rozhodl, povi-

^{2a)} § 250m občanského soudního řádu.

nen současně jmenovat likvidátora. Zrušení strany a hnutí oznámí likvidátor ministerstvu do 5 dnů od zrušení strany a hnutí.

(6) Strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění [odstavec 1 písm. b)], jestliže je jejich činnost v rozporu s § 1 až 5 nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany a hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

(7) Je-li přímá souvislost mezi důvody rozhodnutí soudu o rozpuštění strany a hnutí a nabytím nebo užitím jejich majetku, může soud v souvislosti s rozhodnutím o rozpuštění strany a hnutí rozhodnout, že majetkový zůstatek, který vyplyne z likvidace majetku této strany a hnutí, připadá do vlastnictví státu.

§ 14

Pozastavení činnosti strany a hnutí

(1) Činnost strany a hnutí může být rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

(2) Při pozastavení činnosti mohou strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 tohoto zákona návrh na rozpuštění strany.

(3) Dojde-li ve stanovené lhůtě k odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení činnosti strany a hnutí, rozhoduje o znovuoobnovení jejich činnosti na základě návrhu strany a hnutí soud, s výjimkou znovuoobnovení činnosti pozastavené z důvodů uvedených v § 6 odst. 5 a § 18 odst. 1 a 4, kdy se činnost strany a hnutí považuje za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem.

§ 15

(1) O rozpuštění strany a hnutí [§ 13 odst. 1 písm. b)], pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14 odst. 1) a o znovuoobnovení jejich činnosti (§ 14 odst. 3) rozhoduje Nejvyšší soud. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky.

(2) Pozastavit činnost strany a hnutí nebo je rozpustit nelze v době ode dne vyhlášení celostátních voleb do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstev měst a obcí a zastupitelstev vyšších územních samosprávních celků do desátého dne po posledním dni těchto voleb. To neplatí, jestliže je činnost strany a hnutí v rozporu s § 4.

§ 16

Další důsledky zrušení strany a hnutí a pozastavení jejich činnosti stanoví zvláštní zákon.

§ 16a

Soudní ochrana

(1) Dotýká-li se rozhodnutí orgánu strany a hnutí skutečností vyznačovaných v evidenci ministerstva (§ 10 až 12), může člen této strany a hnutí do 6 měsíců od přijetí takového rozhodnutí požádat okresní soud o jeho přezkoumání, považuje-li je za nezákonné nebo odporující stanovám.

(2) Nejde-li o zrušení strany a hnutí, lze návrh na přezkoumání podle odstavce 1 podat, jen pokud rozhodčí orgán strany a hnutí nevyhověl žádosti člena o zjednání nápravy anebo o ní nerozhodl do 30 dnů ode dne jejího podání.

(3) Soud v řízení postupuje podle § 246a, § 246b odst. 2 a § 246c a podle hlavy druhé části páté občanského soudního řádu.

(4) Opis pravomocného rozhodnutí soudu podle odstavce 1 zašle soud ministerstvu.

Hospodaření stran a hnutí

§ 17

(1) Strana a hnutí odpovídají za své závazky celým svým majetkem. Členové strany a hnutí za závazky strany a hnutí ani neodpovídají ani neručí.

(2) Strana a hnutí nesmějí vlastním jménem provozovat podnikatelskou činnost a nesmějí založit právnickou osobu, která podnikatelskou činnost provozuje, ani se účastnit jako společníci nebo členové takové právnické osoby.

(3) Příjmem strany a hnutí mohou být

- a) příspěvek ze státního rozpočtu České republiky na úhradu volebních nákladů,
- b) příspěvek ze státního rozpočtu České republiky na činnost (dále jen „příspěvek na činnost“),
- c) příspěvky z rozpočtů vyšších územních samosprávních celků a obcí, stanoví-li tak zákon,
- d) příspěvky vlastních členů,
- e) dary,
- f) příjmy z pronájmu movitého a nemovitého majetku,
- g) úroky z vkladů,
- h) příjmy z prodeje movitého a nemovitého majetku,
- i) příjmy z pořádání loterií, tombol, kulturních, společenských, sportovních, rekreačních, vzdělávacích a politických akcí,
- j) půjčky a úvěry.

(4) Strana a hnutí vedou účetnictví podle zvláštního zákona.³⁾ Účetní evidenci o hospodaření s příspěvkem ze státního rozpočtu České republiky (dále jen „státní příspěvek“) vede strana a hnutí odděleně.

(5) Strana a hnutí nesmějí vlastnit majetek mimo území České republiky.

§ 18

(1) Strana a hnutí jsou povinny předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně a Nejvyššímu kontrolnímu úřadu výroční finanční zprávu, která zahrnuje

- a) roční účetní výkazy podle zvláštních předpisů,⁴⁾
- b) zprávu auditora o ověření roční účetní závěrky,
- c) přehled o celkových příjmech v členění podle § 17 odst. 3,
- d) přehled o výši darů a dárcích; pokud hodnota daru nebo součet hodnot darů jednoho dárce za jeden rok přesahuje 100 000 Kč, uvede se u fyzické osoby jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo dárce, u právnické osoby její název, adresa sídla a identifikační číslo.

(2) Zjistí-li Nejvyšší kontrolní úřad, že ve stanovené lhůtě nebyla výroční finanční zpráva předložena nebo že byla neúplná anebo obsahovala nepravdivé údaje, sdělí to neprodleně Poslanecké sněmovně. Po tomto sdělení je předložená výroční finanční zpráva veřejná.

(3) Stranu a hnutí, které ve stanovené lhůtě výroční finanční zprávu nepředložily, popřípadě byla-li předložena výroční finanční zpráva neúplná anebo obsahovala nepravdivé údaje, Nejvyšší kontrolní úřad současně se sdělením podle odstavce 2 vyzve k odstranění nedostatků; strana a hnutí jsou tak povinny učinit do 10 dnů od doručení této výzvy, popřípadě ve lhůtě prodloužené se souhlasem Nejvyššího kontrolního úřadu.

(4) Povinnost stanovená v odstavcích 1 a 3 se považuje za splněnou, uzná-li to Nejvyšší kontrolní úřad. Ten o odstranění nedostatků podá neprodleně zprávu Poslanecké sněmovně, prezidentu republiky a vládě. Pokud nedostatky nebyly odstraněny ve lhůtě zákonem stanovené ani ve lhůtě se souhlasem Nejvyššího kontrolního úřadu prodloužené, je Nejvyšší kontrolní úřad povinen to bez dalšího prodlení sdělit Poslanecké sněmovně, prezidentu republiky a vládě; toto sdělení je podnětem k návrhu podle § 15.

(5) Poslanecká sněmovna nebo její orgán, který k tomu Poslanecká sněmovna zmocní, může dát Nejvyššímu kontrolnímu úřadu podnět k přezkoumání,

zda výroční finanční zpráva strany a hnutí, kterým byly vyplaceny státní příspěvky, je v souladu s § 17 až 19 zákona, a to i tehdy, vzniknou-li pochybnosti o tom dodatečně.

§ 19

Dary a jiná bezúplatná plnění nemohou strana a hnutí přijmout od státu a od státních orgánů, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 20

(1) Strana a hnutí mají nárok na státní příspěvek za podmínek stanovených zákonem.

(2) Příspěvek na činnost zahrnuje stálý příspěvek a příspěvek na mandát.

(3) Nárok na stálý příspěvek nebo na příspěvek na mandát vzniká straně a hnutí, které předložily ve stanovené lhůtě (§ 18 odst. 1) výroční finanční zprávu.

(4) Nárok na stálý příspěvek vzniká straně a hnutí, které získaly ve volbách do Poslanecké sněmovny nejméně 3 % hlasů.

(5) Nárok na příspěvek na mandát vzniká, jestliže byl zvolen alespoň jeden poslanec nebo senátor na kandidátní listině strany a hnutí nebo byl zvolen za stranu a hnutí na kandidátní listině koalice ve volbách do Poslanecké sněmovny a do Senátu.

(6) Stálý příspěvek činí ročně 3 000 000 Kč pro stranu a hnutí, které získaly v posledních volbách do Poslanecké sněmovny 3 % hlasů. Za každých dalších i započatých 0,1 % hlasů obdrží strana a hnutí ročně 100 000 Kč. Obdrží-li strana a hnutí více než 5 % hlasů, příspěvek se dále nezvyšuje.

(7) Příspěvek na mandát činí ročně 500 000 Kč na jeden mandát.

(8) Příspěvek na mandát náleží po celé volební období jen straně a hnutí, na jejichž kandidátní listině byl poslanec nebo senátor zvolen. Jestliže byl poslanec nebo senátor zvolen na kandidátní listině koalice, náleží příspěvek na mandát po celé volební období jen straně a hnutí, za které byl na kandidátní listině koalice uveden.

(9) Pro zjištění nároku na stálý příspěvek a stanovení jeho výše u strany a hnutí, které jsou členy koalice, je rozhodující dohoda o podílu členů koalice na volebním výsledku. Není-li taková dohoda uzavřena, nebo není-li ve stanovené lhůtě doručena Ministerstvu financí, dělí se volební výsledek rovným dílem. Ustanovení odstavce 3 zůstává nedotčeno. Strana a hnutí doručí Ministerstvu financí dohodu o podílu členů

³⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

⁴⁾ Např. zákon č. 563/1991 Sb.

koalice do posledního dne lhůty pro registraci kandidátních listin.

(10) Byla-li předložená výroční finanční zpráva neúplná nebo nepravdivá, výplata příspěvku na činnost se pozastavuje až do odstranění vady (§ 18 odst. 4). Výplata příspěvku na činnost se rovněž pozastaví, byl-li podán Nejvyššímu soudu návrh podle § 15; výplata se obnoví i zpětně, nabude-li právní moci rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh na rozpuštění nebo pozastavení činnosti strany nebo hnutí. Výplata příspěvku na činnost se obnoví i zpětně za období, kdy byla pozastavena, jestliže strana a hnutí odstranily nedostatek spočívající v neúplnosti nebo nepravdivosti výroční finanční zprávy (§ 18 odst. 4).

(11) V roce konání voleb do Poslanecké sněmovny a do Senátu se propočítává roční příspěvek na činnost za každé volební období zvlášť. Straně a hnutí náleží měsíčně jedna dvanáctina propočteného ročního příspěvku na činnost. V měsíci konání voleb obdrží strana a hnutí příspěvek propočtený z výsledků voleb toho volebního období, jehož výše bude pro stranu a hnutí výhodnější.

§ 20a

(1) Příspěvek na činnost vyplácí Ministerstvo financí na žádost strany a hnutí po celé volební období každoročně ve dvou pololetních splátkách pozadu. Splátka za první pololetí se vyplácí každoročně do 30. června a za druhé pololetí každoročně do 1. prosince. Žádost se podává na každou splátku zvlášť.

(2) Jestliže se dohody podle § 20 odst. 9 doručené Ministerstvu financí navzájem liší a vznikne-li straně a hnutí nárok na stálý příspěvek, Ministerstvo financí výplatu stálého příspěvku všem členům koalice pozastaví. Výplata příspěvku na činnost se obnoví i zpětně po odstranění rozporu nebo po pravomocném rozhodnutí soudu (§ 20 odst. 10).

(3) Ministerstvo financí upraví výši další splátky příspěvku na činnost, jestliže se v průběhu roku změnil stav rozhodný pro výpočet výše příspěvku.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 21

(1) Strany a hnutí, které vznikly podle zákona č. 15/1990 Sb., o politických stranách, nebo jsou za ně tímž zákonem považované, jsou stranami a hnutími podle tohoto zákona.

(2) Strany a hnutí uvedené v odstavci 1 upraví do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona své stanovy podle § 6 odst. 2 písm. b), § 6 odst. 3 a 4 a předloží je v další lhůtě 10 dnů ministerstvu příslušnému podle sídla strany a hnutí. Pokud tak v této lhůtě neučiní, dá ministerstvo podnět k návrhu na rozpuštění strany a hnutí [§ 13 odst. 1 písm. b)], popřípadě na pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14).

§ 21a

Hodlají-li strany a hnutí působící do 31. prosince 1992 na území obou republik, registrované ve Slovenské republice, vyvíjet činnost i nadále na území České republiky, podají návrh na registraci podle ustanovení tohoto zákona ve lhůtě do 30. června 1993. Pokud tak neučiní, jejich právo vyvíjet činnost na území České republiky zaniká.

§ 21b

zrušen

§ 22

Zrušuje se zákon č. 15/1990 Sb., o politických stranách.

§ 23

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zákon č. 468/1991 Sb. nabyt účinnosti dnem vyhlášení (22. listopadu 1991). Zákon č. 68/1993 Sb. nabyt účinnosti dnem vyhlášení (15. února 1993). Zákon č. 189/1993 Sb. nabyt účinnosti dnem vyhlášení (15. července 1993). Zákon č. 117/1994 Sb. nabývá účinnosti dnem 1. července 1994.

* * *

1. Čl. VI zákona č. 117/1994 Sb. zní:

Čl. VI

(1) Strany a hnutí registrované ministerstvem, jejichž stanovy neodpovídají ustanovením tohoto zákona, uvedou své stanovy do souladu s tímto zákonem do 9 měsíců ode dne jeho účinnosti a předloží je v této lhůtě ministerstvu. Pokud tak neučiní, dá ministerstvo podnět k návrhu na pozastavení jejich činnosti.

(2) Organizační jednotky strany a hnutí podle dosavadního zákona se považují za organizační jednotky podle tohoto zákona a jejich majetková a jiná práva a povinnosti přecházejí dnem účinnosti zákona na příslušnou stranu.

(3) Strana a hnutí, které se účastní jako člen nebo společník v právnické osobě, která provozuje podnikatelskou činnost podle dosavadních předpisů, ukončí tuto účast do 30. června 1995. Podíl na zisku z podnikání těchto právnických osob podle dosavadních předpisů mohou strana a hnutí použít jen k naplnění svých programových cílů uvedených ve stanovách, přičemž jej nesmějí rozdělit mezi své současné ani bývalé členy.

(4) Od účinnosti tohoto zákona do posledního dne voleb do Poslanecké sněmovny následujících po účinnosti tohoto zákona náleží stranám a hnutím kaž-

doročně stálý příspěvek a příspěvek na mandát v Poslanecké sněmovně dle přílohy tohoto zákona.

(5) V roce 1994 náleží straně a hnutí kromě státních příspěvků vyplacených podle dosavadních předpisů jedna polovina částky podle odstavce 4. Příspěvek

vyplatí Ministerstvo financí na žádost strany a hnutí do 30. září 1994.

(6) Příspěvek na mandát v Senátu náleží straně a hnutí od posledního dne voleb do Senátu následujících po účinnosti tohoto zákona.

2. Příloha zákona č. 117/1994 Sb. zní:

**VÝŠE ROČNÍHO STÁLÉHO PŘÍSPĚVKU A PŘÍSPĚVKU
NA MANDÁT V POSLANECKÉ SNĚMOVNĚ
PRO STRANY A HNUTÍ PODLE ČL. VI ODSŤ. 4 V TIS. KČ**

Název strany a hnutí	roční stálý příspěvek	roční příspěvek na mandát v PS	roční příspěvek na činnost celkem
Česká strana sociálně demokratická	5.000	9.000	14.000
Českomoravská strana středu	5.000	4.500	9.500
Komunistická strana Čech a Moravy	1.470	5.000	6.470
Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová	5.000	7.500	12.500
Křesťansko demokratická strana	667	5.000	5.667
Levý blok	3.380	11.500	14.880
Liberálně sociální unie	1.250	500	1.750
Liberální strana národně sociální	1.250	2.500	3.750
Občanská demokratická aliance	5.000	7.500	12.500
Občanská demokratická strana	4.333	32.500	36.833
Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa	5.000	4.000	9.000
Strana demokratické levice	150	500	650
Strana zelených	1.250	1.500	2.750
Zemědělská strana	1.250	2.500	3.750
Svobodní demokraté - Občanské hnutí	3.336		3.336
Hnutí důchodců za životní jistoty	2.557		2.557
Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků České republiky	2.035		2.035
Klub angažovaných nestraníků	1.178		1.178

Uhde v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nadštolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.